

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Deiparæ in virginitate primatus variis titulis exprimitur, n. 30

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Ribaden.
Damasf.

Ambros.
Deipara
suo aspectu
cōseruabat
S. Ioannes
Baptista.

Alonss

S. Thom.

S. Anto-
ninus.

Nazianz.
Cyprianus
Iustina vir-
ginitas per
Deiparā
seruata.

S. Maria
Ægyptia-
ca Deipa-
ra inuoco-
tione iēta-
siones pel-
lit.

Ambros.
Chrysof.

Legitur in
Bremario
22. Sep. eb.
Offic. Eccl.

ex ea hora castitatem purissimē ad finem vs-
que seruarit, teste Petro Ribadeneira in eius
vita lib. 1. c. 2. Ipsa enim, inquit Damasc. orat.
2. de dōm. *Virgo est, & Virginitatem amans, pura est
& purorum amans.* Quare S. Ambrosius de In-
stit. Virg. cap. 7. tantam affirmat fuisse Deip-
aræ gratiam, vt his, quos viseret, integritatis
insigne conferret. & exemplum afferret. de
Sancto Ioanne Baptista, quem vult non im-
merito integrum corpore mansisse, quem in
tribus mensibus oleo quodam suæ præsentia,
& integritatis unguento, Domini mater exer-
cuit. & idē alensis 3. part. quæst. 9. membro
2. art. 5. beatissimam Virg. motum concupis-
centiæ in alijs suo aspectu extinxisse docet. &
S. Thomas in 3. dist. 3. q. 1. art. 2. quæstioncula
1. ad 4. pulchritudinem Virginis intuentes ad
castitatem excitasse memorat. Idipsum astru-
it S. Antoninus 4. part. tit. 15. c. 17. §. 4. Quod
ipsū confirmat S. Bonau. in 3. dist. 3. art. 2. q. 3.
Nazianzenus verō orat. de sanctis Cypria-
no, & Iustina memoriæ prodidit Iustinam Vir-
ginem sanctissimam à spiritu fornicationis a-
criter impugnatam, ad Deiparæ præsidium,
tanquam ad sacram ancoram confugisse, sicq;
illum superasse, quod plenius cap. 24. narra-
uimus, & de S. Maria Ægyptiaca iam cap. 20.
diximus, eam in acerbissimis quibus in deserto
impetebatur carnis tentationibus, supplici
Deiparæ inuocatione victicem extitisse. & de
alijs plerisque Virginibus, quas ad integra-
tem seruandam iuuat, passim in Ecclesiasticis
historijs legimus. Quare Ambrosius lib. 2. de
Virginibus: *Quantis, inquit, illa Virginibus oc-
curreret, quantas complexa ad Dominum trahet.*
*Hæc thorum filij mei, hæc thalamos nuptiales im-
maculato seruauit pudore.* Ita Ambrosius. Chry-
sostomus sermone de beata Virg. *Quicumque
inquit, estis Virgines ad matrem Domini confu-
gite: Illa enim pulcher rimam, prestosissimam, &
incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis
conseruabit.* hæc Chrysostomus. Idcirco Ec-
clesia in hymno, *Aue maris stella* illam sic pre-
catur.

*Virgo singularis
Inter omnes mitis
Nos culpis solutos
mites fac & CASTOS.*

DEIPARÆ IN VIRGINI-
tate Primatus varijs titulis ex-
primuntur:

30 **A**d hunc primatum quem inter virgines
epithetis, & nominibus appositis Patres
vtuntur: nam præter illud, quo *Virgo Virginitatis*
ab Ecclesia appellatur à S. Iacobo nominatur,
in Lyurgia Virginum, *GLORIA*, ex qua Deus
catenam assumpsit.

Ab Ambrosio de Inft. Virg. cap. 6. *MAGI-
STRA* virginitatis nuncupatur, & lib. 2. de vir-
ginibus *IMAGO* virginitatis, & *SPECULUM* cas-
tatis.

A Nazianzeno in Tragædia Christus pa-
tiens.

Mater. & Virgo supra

Omnes decora Virgines, & MAXIMA.

Ab Epiphano hæret. 78. *PRINCIPES vir-
ginitatis.*

A Cyrillo Alexandrino homil. 6. contra
Nestorium: *virginitatis CORONA.*

A Damasceno orat. 1. de Natiu. *virginitatis*
THESAVRVS.

Ab Ildesunfo in sermonibus de assump-
serm. 1. *FASTIGIVM omnium virginum, & serm.
4. CAPVT virginum, & serm. 3. de assump. Ex-
emplar perfecta virginitatis, ex quo elogium
illud viurpatum est, quo Deipara singulare
virginitatis exemplar prædicatur.*

Chrysologus serm. 143, eam dicit *REGINAM*
extitisse totius castitatis, quia virginitatis
DECVS, & Matris pertulit dignitatem.

Ab Ephrem *CORONA* Virginum, Sancto-
rumque omnium.

Ab Idiota c. 6. contemplationum Mariæ,
Virginitatis *PRIMIFILA.*

Ab Anselmo de excel. Virg. c. vult, *MATER*
virginitatis.

A Bernardo hom. 2. super missus est, & e-
pist. 174. *REGINA virginum, & in ser. signum
magnum: virginitatis PRIMICERIA, & in tra-
ctatu de Passione Domini cap. 21. virginum
PRIMICERIA.*

Ab Alberto Magno super missus est c. 82.
Virginum MATER.

A Bonauentura in Litanijis B. Virg. virginitatis
SIGNIFERA Item *FLOS, & DECVS* virginalis, &
in Spec. cap. 2. *PRIMITIVA* virginum.

Ab Alano in Cant. 1. *SIGILLVM virginitatis*
Quare

Bernard. *gnum: Offerentur, inquit, seu adducuntur Regi*
virgines, sed post eam, nam primatum sola vendi-
cat sibi, sic ille, & merito, quia post magistram
dilectam, post principem, & reginam seruae
post matrem filiae, id est, quae in caelesti gloria
virginis scriptam chorus incedere Patres af-
firmant. Ambros. lib. 2. de virgin. Tunc, inquit,
Maria tympanum sumens choros virginales ex-
citabit canentes Domino, quod per mare seculi
sine secularibus fluctibus transierunt. & Hieron.
ep. 22. ad Eutochium: Quasi, inquit, erit illa
aites cum tibi Maria mater Domini chorus occur-
ret comitata virginibus? cum post mare rubrum
submerso cum suo exercitu Pharaone, tympanum
tenens praecedat responsurus: Cantemus Domino,
gloriosè enim honorificatus est equum, & ascen-
sorem protecit in mare, S. Grego lib 4 dial. c. 17.
narrat, Dei genitricem Musae puellae apparuisse,
ei que coeuias in albis vestibus ostendisse,
atque dixisse, num vellet in eius obsequio cum
puellis illis viuere? cui Musa cum reuerenter
anouisset, iussa à risu, & leuitatibus abtineret,
die 30. conspecta Dei genitrice cum puellis
illis, vocata respondit: Ecce venio, atque cum
sanctis virginibus habitatura decessit. Ita ex
Grego. huius rei typus processit in Maria sorore
Moyli vt animaduertit Chrysol. serm. 146.
Qua, inquit Ambrosius lib. 1. de virginibus: pu-
dore, virgineo chorus duxit, quando nimirum de-
merso Pharaone in mari rubro ceteris omnibus
mulieribus hebrais Exod 15 egressis post eam cum
tympano, & chorus praecedebat dicens: Cantemus
Domino: gloriosè enim magnificatus est, equum,
& ascensorem deiecit in mare. Ita multo magis
in caelis virgines omnes Deiparam Virginum
Reginam, Tympanistram nostram (sic enim
eam vocat Augustinus serm. 18. de Sanctis) in
Dei laudibus celebrandis sequentur. Quod
Hieron. quoque Epist. 22. Cuius verba paulò
ante citauimus, disertè docet.

Bernard. *41 Idè Bernardus hom. 1. super missus est*
*Deipara *initio: Nouum, inquit, canticum illud, quod solis**
*canticum *dabitur in Regno Dei cantare virginibus, ipsam**
*Virgini *Virginum Reginam cum ceteris, imò primam in-**
*cantabit. *ter ceteras esse canturam nemo est, qui ambigat,**
iam autem illam praeter illud, quod solis, licet eù
omnibus, tamen virginibus (et, vt dixi) commune
erit, dulciori quodam, atque elegantiori carmi-
ne lausificaturam esse Ciuitatem Dei, cuius vir-
que dulcisonos deprimere, vel exprimere modis
les, ne ipsarum quidem Virginum vlla, dig-

na inuenietur: quia soli merito decantandum ser-
 uabitur, qua sola dispersa, & partu diuino glo-
 riatur. Idem Bernardus tractatu de Passione
 Domini cap. 31. affirmat, & Deiparam, & ip-
 sum Christum cum Virginibus caniturum:
 lam, inquit, si omnes Virgines canticum illud can-
 tabunt, nunquid illa Virgo Virginum Primiceria
 non cantabit? cantabit utique, & tanto in cun-
 us, quanto castior praeter ceteris, prebitur, totis choro
 in cantando exemplum, quas ad virginum a-
 morem suo imitauit exemplo. & infra: Nunquid
 & ipse Agnus sponsus virginum Virgo, Virgo opti-
 mus non etiam cantabit? imò verè & ipse canta-
 bit, & iucundissima illa vox Verbi Patris aeterni
 cum omnibus, praeter omnibus, & in omnibus au-
 tur. O felicissimum canticum, o festiuatam iu-
 cundissimam comparatione. & sine carituram;
 Quis ad illud non anhelet? sic Bernardus & il-
 deionius sermone 1. de Assumptione, agens de
 solempni celebritate caelestis curiae, quando
 Deipara fuit in superiorem Ierusalem euecta,
 sic ait: Nec dubium, quin illa centum quadragin-
 ta quatuor millia, qua in conspectu Throni, &
 Senorum sunt, tenentes cytharas suas cecinerit
 sum omni fragore caeli canticum nouum, quod
 nemo potest dicere, nisi ipsi, qui hodie in Assum-
 ptione Virgini festiui veniunt obuiam cum cy-
 tharis suis ac tunc in suo beatam Choro excipiunt
 Virginem, non qualemcunque ad unam ex nume-
 ro prudentum, & PRIMAM omnium inter primos,
 que vadit post Agnum proximior, quocumq; iusti
 cantant autem & ipsa cum eiusdem canticum Dra-
 matis nouum, quod nemo, nisi eo in choro diceret
 val. hæc Iudefontius.

Qua cum ita sint, mirum non est, si dica-
 mus illa centum quadraginta quatuor millia
 Virginum, qui sequuntur Agnum, canticum
 illud nouum, quod nemo alius dicere potest,
 canere ante SEDEM Dei, id est, ante B. Virgi-
 nem, quæ tot nominibus inter Virgines prima-
 tum obtinet, quod erat nobis in hoc capite
 probandum. Neque his, qua dicitur refraga-
 tur, quod Virginem ipsam canituram esse
 astruimus. nam & S. Ioannes Apostolus, & E-
 uangelista, & Virgo fuit, & significatur per
 vnum ex quatuor animalibus, & S. Iacobus
 frater Domini Virgo affirmatur ab Epiphano
 hæref. 30. & quia est Apostolus, vnus est ex se-
 nioribus, quare vt Virgines cantabunt canticum
 istud nouum, quod tamen cantari dicitur non
 solum ante SEDEM, sed etiam ante quatuor
 animalia, & seniores, propter ea, quæ initio
 huius

Bernard. *Christus canticum Virginum cantabit.*

Iudefontius

Apoc. 14.

Matth. 23.

Apoc. 14.

Epiphani.

448
hujus capit. diximus, Reliquos etiam Aposto-
los, si unum excipias sanctum Petrum Apo-
stolorum Principem, (qui uxorem habuisse
legitur.) Virgines fuisse existimat Tertullia-
nus libr. de Monogamia. cap. 8. & Hierony-

mus libro 1. contra Iovinianum, de quo in
tractatu de Virg. sect. 2. quare & ipsi hoc
canticum novum canent ante quatuor anima-
lia, & seniores, sicut & reliqui.

E VIRGINE DEIPARA TANQVAM E DEI
Throno vocem prodire, qua omnes Dei servi ad divinas lau-
des invitantur.

CAPVT XXXIII.

DODECIMUM, quod de throno
legimus Apoc. 19. illud est *E*
vox de THRONO exiit dicens Lau-
dem dicite Deo nostro omnes serui
eius, & qui timetis eum pusilli &
magni, &c. 21. Et auditis vocem magnam de THRO-
NO dicentem, Ecce tabernaculum Dei cum homi-
nibus, &c. Petrus Damianus scilicet de Natiu-
Virg. ad probandum sanctissimam Deiparam
esse veri Salomonis Christi THRONVM, inter a-
lia sacrarum litterarum testimonia, quibus
ipsa dicitur Thronus istud Apoc. 19. B. Virgini
eleganter accommodat, verba Petri Damiani
hæc sunt, Aut ille aliter filius Virginis (sanctus
nimirum Ioannes in Apocalypsi) & vox de
Throno exiit dicens: Laudem dicite Deo nostro
omnes sancti eius: & ex hoc THRONO (sanctissi-
ma scilicet Deipara) Laus Angelorum prorump-
pit, & hominum, quia dum hic resuscitatur, ille re-
forescit, utriusque gratiarum debent devotionem.
Nostri quidam dicit, qui sedet in Throno: Ecce,
inquit, nova facio omnia, felix THRONVS, in quo
sedet dominator Dominus, in quo, & per quem
non solum omnes, sed omnia renouantur. hæc tenus
Damianus. Cæterum ab ipso etiam contextu
sacræ Apocal. non obscure hoc loco per THRO-
num subindicari videtur sanctissima Virgo;
quod ut manifestum fiat, tria ex ipsis verbis
Apocalypsi præsuppono. Primum per THRO-
num hoc loco significari rem intelligenti præ-
ditam, eum indicatur loqui, & voces edere.
Neque id novum alicui videri debet, si rebus
apud nos vita carētib; cuiusmodi sunt thron-
us, & similia in cœlestibus, ubi allegoricè a-
liquid aliud significant, nedum vita, sed & mē-
bra quoque, ac munera animantibus propna
tribuantur; nam & ipse tertius ordo angelico-
rum spirituum primæ hierarchiæ ab Aposto-
lo Coloss. 1. & à Theologis Throni dicuntur,

id est, sedes, & Ezech. 10. de Rotis illis sic legi-
mus; & omne corpus earum, & colla, & manus,
& penna, & circuli pleni erant oculis in circuitu
quatuor Rotarum. & paulo inferius, Stantibus
stabant & Rotæ, & cū eleuatus eleuabantur, cunus
rei ratio reddit: spiritus enim vita erat in eis &
Apocal. 10. septem tonitrua dicuntur loquu-
ta voces suas: quare ne cui mirum videri pos-
set, vocem è Throno exire cap. 4. præmiserat
de Throno fulgura, voces, & tonitrua proce-
dere, quod supra cap. 20. explicauimus.
Secundum vocem hanc de Throno proce-
dentem non esse ipsius Dei in Throno seden-
tis per metonymiam, ut scilicet accipiatur e-
tinens pro contento, quicquid videatur indi-
care Ribera Apocal. 19. Est enim ita inter-
dum aliis in locis sumi possit, hic neutiquam
hoc modo accipiendum esse illud argumen-
tum est, quod supra Apoc. 21. post vocem de Thro-
no dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum ho-
minibus, &c. itatim subiicitur vox ipsius se-
dentis in throno, Et dixit, inquit, qui sedebat
in throno, Ecce nova facio omnia; ergo thron-
us allegoricè aliquid à sedente in throno di-
uersum, atque adeo aliquid à Deo distinctum
indicat. & Apoca. 19. vox de throno exiit di-
cens: Laudem, inquit, dicite Deo nostro omnes ser-
ui eius, ergo thronus, qui loquitur, seu vnde
vox prodijt, dum Deum appellat nostrum,
agnoscit illum, non tantum eorum, quos ad
Dei laudem inuitat, sed etiam tuum pariter esse
Deum, ac proinde se à Deo distinctum aperte
significat.
2. Tertium, quamuis Arctas Thronum
hunc putet esse Seraphim, quoniam Isaias 6. Thronus
Throni Dei vicinissimus sunt. & Andreas Cælar. Apoc. 19
esse Seraphim, & Cherubim, à quibus magni, non parui
id est, virtutibus præclari, & parui, Deum Angelorum
laudare iubentur, verisimilius tamen existimo
quo Sæc. non

Apoc. 19.
B. Virgo
sanctos ad
Dei laudem
inuitat
Apoc. 21.

Apoc. 19.

Thronus
Dei Apoc.
19. intello-
tus est
præditus.

Coloss. 1.

Ezech. 10.

Apoc. 10.

Apoc. 4.

Vox de

Throno L.

post. 19. ut

est ab ipso

Deo

Ribera

Apoc. 21.

Apoc. 19.

And.

Ribera

non